

[Arbejdsministeren.]

gentet samtidig med det normale organisationskontingent, og derfor er det i virkeligheden også for det offentlige en særdeles hensigtsmæssig administration, der her er tale om.

Hr. Niels Westerby var også inde på problemerne om børnetillæggene, som falder bort. Det har jeg allerede omtalt, og jeg er enig i, at vi skal søge at tilstræbe, at forslaget koordineres med den familiepoltiske lovgivning. Også her ønsker man forhandling om den økonomiske side; det er jeg for mit vedkommende indstillet på.

Jeg skal ikke gå ind på flere af de problemer, der er blevet rejst. Vi skal jo have et udvalgsarbejde i gang, og jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg meget, meget gerne vil have det fremmet mest muligt. Vi skulle gerne have dette lovforslag gennemført med virkning fra 1. april 1967. Det kræver tekniske forberedelser af forkellig karakter at føre det ud i praksis, så vi skulle gerne inden så forfærdelig længe have tingene klaret her i folketinget. Jeg tager også de udtalelser, som er faldet her i dag, som udtryk for, at man er villig til både positivt, aktivt og hurtigt at arbejde med på løsningen af denne opgave.

Søren Andersen: Jeg takker for den velvillige indstilling, ministeren gav udtryk for over for min tanke om at forme loven sådan, at der kan bruges nogle af de 540 mill. kr. til uddannelses- og undervisningsformål.

Ministeren nævnte ganske vist i samme forbindelse, at der jo skulle være en reserve i kasserne, fordi refusionerne først foretages bagefter, men efter lovforslaget ligger det jo sådan, at man det første år må bruge 15 pct. og derefter 10 pct. Det svinder altså. Jeg skal ikke sige noget til dette, men det er jo alligevel mindre positivt. Hvis vi derfor, hr. minister, er fælles om det synspunkt, at der ligger en vældig opgave i denne tid, hvor der skal ske en tilpasning for de ikke-faguddannede, lad os da ikke udskyde problemerne, men begynde lige så godt i morgen som i overmorgen.

Asger Jensen: Arbejdsministeren var inde på de nuværende urimelige forskelle på kontingenterne. Det er da ikke noget nyt for os konservative, at det forholder sig sådan. Det er vel i nærheden af 15 år siden, daværende arbejds- og socialminister Poul Sørensen rejste dette problem, så hvis socialdemokratiet også har haft den opfattelse, så burde vi næsten kunne have fundet sammen noget før om at få det rettet.

Jeg forstod ikke helt svaret på spørgsmålet om det med ikke-medlemmernes administrationsgebyr. Jeg kan jo nok af forslaget forstå, at administrationsgebyret holdes helt udenfor, og at det skal opkræves særskilt for alle medlemmer. Men det, jeg spurgte om, er: skal der også fremtidig være forskel, når et medlem ikke er medlem af den tilsluttede faglige organisation? Det nuværende system har jo i nogen grad karakter af straf, når man tager mere i kontingent af den, der ikke er medlem af den faglige organisation, og jeg synes, det ville pynte, hvis vi kunne enes om at sige, at noget sådant ikke må finde sted i fremtiden.

Hvad i øvrigt administrationsgebyret angår, ved jeg jo nok, at der ikke er tale om statsrefusion, men jeg vil da gerne minde arbejdsministeren om, at socialreformkommissionen har fået til opgave at se på alle sociale administrationer, også dem, hvor det offentlige ikke betaler administrationen. Jeg vil derfor tro, at det fortsat må være regeringens synspunkt, at også socialreformkommissionen bør se på en opgave som denne.

Chr. Madsen: Arbejdsministeren sagde, at der ikke var grund til, at jeg skulle minde ham om, at folketinget var suverænt. Det var i anledning af, at jeg spurgte ham, om han var enig med mig i, at et forlig uden for denne sal ikke på nogen måde skulle binde folketinget. Når jeg fremførte det, var det, fordi jeg stadig væk har i erindring, hvordan det gik, dengang vi gennemførte ATP-forslaget her i folketinget. Da fik vi nemlig også et lovforslag, skrevet uden for folketinget, til behandling, og vi sad i udvalget og forhandlede om det og var inde på, at der egentlig skulle gennemføres forbedringer i det. Men